PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒီကနေ့ ကျွန်တော်တို့ လျှောက်လာတာ၊ အတော် ခရီးပြင်းတယ်။ ဒေါ်ဒေါ်တို့အ တော်ပင်ပန်းမှာဘဲ။

ဒေါ်ဒေါ်သန်း .... လျှောက်နိုင်ပါတယ် ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်ရယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... လျှောက်ရတာက၊ ဒီလောက်မပူပါဘူး။ တနေ့လုံးလုံး ထမင်းထုပ်မှမစားရတာ၊ သိတ်ဆိုးတယ်။

ဒေါ်ဒေါ်သန်း .... စားတဲ့အခါစားရမှာ ပေါ့ကွယ်။ ဒီလိုပေါ့။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒေါ်ဒေါ်ကလူကြီးမို့၊ သည်းခံနိုင်ပေမဲ့၊ ဒေါ်ဒေါ်သမီး တွေက၊ လူငယ်တွေဆိုတော့၊ အတော်ဆင်းရဲမှာဘဲ။ ဆာဆာ ဆွေးမိပြီး၊ ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းဘူး။

ဒေါ်ခင်ခင် .... ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်က၊ ဘာဖြစ်လို့စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတာလဲ။ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်က၊ တာဝန်ခံပြီး၊ ခင်ခင်တို့ကို ခေါ်လာတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ခင်ခင်တို့ဟာ ခင်ခင်တို့လာကြတာဘဲ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဟုတ်ပါတယ်–မခင်ခင်။ ဒါပေမဲ့၊ ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူတူလာတဲ့ လူတွေ၊ မစားရမသောက်ရဖြစ်နေတာတိုမြင်ရတော့၊ ဘယ်စိတ် ကောင်းမလဲ။

ဒေါ်ခင်ခင် .... ဒီကနေ့ ဒီမှာ ခင်ခင်တို့ဆင်းရဲရတယ်ဆိုတာ၊ အမှန်[illegible] နေဝင်းတို့လက် အောက်မှာ နေရတာနဲ့စာရင်၊ အများကြီး[illegible] ကိုယ်ပါချမ်းသာသေးတာဘဲ။ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်တို့က၊ [illegible]မှာ နေရလို့ မြို့တွေမှာ၊ လူတွေဘယ်လောက်ဒုက္ခရောက်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘူး။ လက်တဆုပ်စာ လောက်ရှိတဲ့လူတစုဘဲ၊ ထမင်းနပ်မှန်အောင် စားနေရ တယ်။ လူထုကြီးမှာ တော့၊ မနက်စားရယင်၊ ညမစားရဘူး။ ညစားရယင်၊ မနက်မစားရဘူး။ တခါတလေ၊ ဒီကနေ့တုမတိုဖြစ်သလို[illegible] တနေ့ လုံးလုံးမစားရဘူး။ ဒီလိုမစားရတဲ့ လောက်ဘဲဆိုယင်၊ ကိစ္စမရှိ သေးပါ ဘူး။ ဒီ့ထက်ဆိုးတာ ရှိသေးတယ်။ ဆေးရုံ [illegible] လူမှန်းမသိတဲ့ ပါတီဝင် တွေ၊ ဗိုလ်ကြီး–ဗိုလ်ကလေး တွေ [illegible] သွား။ သူတို့ ရိုင်းတာလုပ်။ သေနတ်သီမ ရှိယင်၊ ဘယ်မှာမှ [illegible] နိုင်တဲ့ ဒီ ကောင် တွေက၊ လူတတ်ကြီး လုပ်ပြီး၊ အ[illegible] ကြီး တွေကို၊ မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်း၊ ခေါ်ခေါ်ကားကား၊ [illegible] ပြန်ယင်လဲ၊ ခံမပြောရဲဘူး။ ငြိမ်နေကြရတယ်။ လူရင်မကြီးဖြစ်ရ[illegible] သီးနဲ့၊ အခုလို (ခ) သုံးလုံးသတ္တဝါ တွေဖြစ်နေရတဲ့၊ ထမင်းဝအောင် မစားရတာထက် ပိုဆိုး သေးတယ်လို့ ခင်ခင်ထင်တယ်။

ဒီ့ထက်ဆိုးတာရှိ သေးတယ်။ တနိုင်ငံလုံးမှာ၊ ဥပဒေဆိုတာမရှိတော့ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တွေ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကလေး တွေ၊ ဗိုလ်ကြီး တွေ၊ ဗိုလ်က[illegible] ရဲ့ ပါးစပ်ထဲကထွက်လိုက်တဲ့ ဥပဒေဘဲ။ သူတို့ [illegible] လိုက်ဆိုယင်၊ [illegible] လောက်အဖြစ်ကင်းတဲ့လူဖြစ်စေ [illegible] အမိန့်ခံ ရတာဘဲ။ [illegible] ချုပ်ကိုဆိုယင်၊ ထောင်ကျရတာဘဲ။ [illegible] စိတ်မထင်ယင်း [illegible] လိုက်သေးတယ်။

သူတို့လိုချင်ယင်၊ ဘာသူ့ပစ္စည်းဖြစ်ဖြစ်၊ ပြည်သူပိုင်လုပ်[illegible] ကြောင်းပြပြီး။ ဆရာကြီး တွေက၊ [illegible] သူတို့ရဲ့ [illegible] က၊ အသီးကို [illegible] ပြည်သူ့ ရောက်တော့၊ အရိုး နဲ့အမှုတ်ဘဲကျန်[illegible]

သိပ္ပံပညာ တွေ၊ ဓါတ်မှန် တွေ၊ အနုပညာ တွေ၊ စက်မှုလက်မှု
တွေ၊ ဒီမိုကရေစီ အကြောင်းရာ တွေ၊ အစဉ်အလာ လူမှုရေး တွေဟာ
အဘက်ဘက်က အခုထိတိုးတက် နေတဲ့၊ ၂၀ — ရာစု ခေတ်ကြီးထဲမှာ၊ လူ
ကိုလူ မထင်ဘဲ၊ ကျွဲ တွေနွား တွေ၊ အရိုင်းအစိုင်း တွေလို၊ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း
ကြီး၊ ရက်ရက်စက်စက်၊ တရားလက်လွတ်၊ ဥပဒေမဲ့၊ မျက်နှာ
ပြောင်တိုက်ပြီးအုပ်ချုပ်ရဲတဲ့၊ ဒီမိမစစ်၊ ဘမစစ်သား တွေကို၊
ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်ရယ်၊ ခင်ခင် တော့ဖြင့်၊ သိပ်အံ့ဩမိတာဘဲ။

ဒီတရားလက်လွတ်ဥပဒေမဲ့အုပ်စိုးတာကို ခံနေရတာထက်၊
အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီးဆိုးတာရှိပါသေးတယ်၊ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်။

လူဆိုတာ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောချင်တယ်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ရေးချင်တယ်။ အစိုးရဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်ကောင်ကြီးဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ မတရား
ယိုလုပ်နေရင်၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဝေဖန်ချင်တယ်။ တရားမျှတဲ့
ဥပဒေ တွေကို ရေးဆွဲဖို့အတွက်၊ ယုံကြည်အားကိုးရတဲ့ဥပဒေပြုအမတ်
တွေကို၊ ကိုယ်တိုင် ရွေးချင်တယ်။ တိုင်းပြည်နဲ့အများကိုတရားသဖြင့်
အုပ်ချုပ်နိုင်မဲ့အစိုးရကို၊ ကိုယ်တိုင် ရွေးကောက်ချင်တယ်။ လူမှန်ရင်
အဖြူဖြစ်ဖြစ်၊ အမဲဖြစ်ဖြစ်။ အရှေ့တိုင်းသားဖြစ်ဖြစ်၊ အနောက်
တိုင်းသားဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီသန္တာန်မျိုး တော့ရှိတာချည်းဘဲ။ ဒီလူ့ဆန္ဒကြီးကို၊ ရှိတ်
အချိုးခံထားရတဲ့လူ့ လောကကြီး လောက်ဆိုးဝါးတဲ့ လောက မရှိဘူး၊ ရှိနိုင်သေး
သလား ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် ········ မရှိနိုင်ပါဘူး — မခင်ခင်။

ဒေါ် ခင် ခင် ········ လူ့ရင့်မကြီးဖြစ်ပြီး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်မ ပြောရတဲ့၊ မရေးရတဲ့၊
မဝေဖန်ရတဲ့၊ ကိုယ်ယုံကြည်စိတ်ချတဲ့ဥပဒေပြုအမတ် တွေ၊ အစိုးရ
တွေကို၊ မရွေးကောက်မတင်မြှောက်ရတဲ့ လောက်ဆိုးဝါးတဲ့၊ လောက
မှာရှိသေးသလား — ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် ········ မရှိပါဘူး။

ဒေါ် ခင် ခင် ········ အဲဒီတော့၊ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်ရယ်။ ခင်ခင်တို့က ရက်ထမင်း
ငတ်ရတာ၊ အရေးမကြီးပါဘူး။ နောက်ထပ်ပြီး ငတ်ချင်လဲ ငတ်ပါ
စေ။ ခင်ခင်တို့ခရီးပန်းတာလဲ၊ အရေးမကြီးပါဘူး။ နောက်ထပ်
ပြီး၊ ခရီးပန်းချင်ပန်းပါစေ။ အခု ခင်ခင်တို့ဒီမှာ တွေ့ရတဲ့ဒုက္ခ
တွေဟာ၊ ဒီမိမစစ် — ဘမစစ်တို့အကောင် တွေရဲ့လက် အောက်မှာ၊ နေ့
စဉ်နဲ့အမျှ၊ မမြင်ချင်တာ တွေမြင် နေရ၊ မကြားချင်တာ တွေကြား
နေရတဲ့ဒုက္ခ တွေနဲ့စာလိုက်ရင်၊ နတ်ပန်းနဲ့ဝဲပန်း လောက်ကွာပါတယ်။
ခင်ခင်လဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ — ၄ — ၅ — လ လောက်ကတည်းက၊ ဒီဘက်ကို
ထွက်လာခဲ့တာဘဲ။ ခင်ခင်လိုက် နေတဲ့အမှုတမှုမှာ၊ ပိုးမှာတန်းလန်းပြီး
ဖြစ် နေတယ်။ အမှုသည်ကလဲအားကိုးရာ မဲ့ဖြစ်ပြီး၊ သိပ်သနားစရာ
ကောင်း နေတယ်။ အဲဒါကြောင့်၊ ဒီအမှုသည်ကိုရဲပြီး၊ ... လက်ကြွ
သွားတာ။ ဒီအကောင် တွေရဲ့လက် အောက်မှာ နေရတာ၊ တနေ့မှ စိတ်
ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာ မဖြစ်ခဲ့ရဘူး။ အဲဒါ ပြောပါ၊ အမှုကြီးပါနဲ့၊ ...
တပည့်မကလေး တွေကို ခေါ်ပြီး၊ ဒီဘက်ကိုခင်ခင်ထွက်လာတာဘဲ။
ကဲ — တာနာတို့၊ နော်ရာတို့၊ စောသိဂီတို့ဗိုလ်မှူးအောင်
မြင့်ကို ပြောပြလိုက်စမ်း။ ညီးတို့ကို ကောင် တွေရဲ့လက် အောက်မှာ နေရ
တာ၊ ပျော်သလား။

တာနာ၊ နော်ရာ၊ စောသိဂီ ···· မပျော်ဘူး။ ဆရာမ။

ဒေါ် ခင် ခင် ········ ကဲ၊ တာနာက စပြီးပြောစမ်း။ ဒီကောင်တွေကိုဘာ ကြောင့်စိတ်နာသလဲ။

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

တာ နု .... ဈေးဝယ်လို့မရဘူး ဗိုက်မှု။ ဆီဖိနားမှာ [illegible]
ဈေး မပွိုဘူး။ ချက်စရာ မှုဒ်ပြီး သေတ္တာ [illegible]
ဘူး။ ဟိန္ဒူသူ ငယ်ချင်းက ပေါက်ပွိုတယ်။ [illegible]
ဖိန်းမ။ သူ့အိမ်မှာ၊ ဈေး တွေဆ မှာပြီး [illegible]
မကောင်းဘူး။ ဒီမိန်းမရဲ့ မျက်နှာကိုဟိနိုင် [illegible]
နေခက်တိုသူ့အိမ်မသွားတော့ဘူး။

ဒေါ် ခင် ခင် .... ဟိန္ဒူရဲ့အ ရုပ်ဟာ၊ ခင်ခင်တို့နဲ့ စစ်အတွင်း [illegible]
ဂျပန်ဆိုး မဟုတ်ဘူး။ ဂျပန် ကောင်း။ [illegible]
စစ်ပြီး တော့၊ သူ့သမီးကို မမြိသင်ရ ဆောင်ကိုပြီး၊ [illegible]
ယိဘ။ ခင်ခင်တို့အိမ်မှာဘဲ နေတယ်။ ဒီကို ခင်ခင်တို့ [illegible]
တော့၊ သူ့ကို ဂျပန်ပြည်ကိုပြန်ဖို့ ခင်ခင်က ပြောတယ် [illegible]
တယ်ထင်သလဲ။ ဖက်ဆစ်ဆိုယင်၊ ဂျပန်ပြစ်ပြစ် [illegible]
မုန်းတယ်တဲ့။ အဲဒါ ကြောင့် ဖက်ဆစ် နေဝင်း [illegible]
သူလိုက်မယ်ဆိုပြီးလိုက်ခဲ့တာဘဲ။ ဟုတ်သလားတာနု။

တာ နု .... ဟုတ်တယ်ဆရာမ။ ဖက်ဆစ် နေဝင်းတို့ကို၊ [illegible]

ဒေါ် ခင် ခင် .... ဟိန္ဒူ ပြောပြီးလို့၊ ကဲ – – – နေဒ်ရှာက ပြောစမ်း။ [illegible]
ကိုဘာဖြစ်လို့ စိတ်နာသလဲ။

နေဒ် ရှာ .... ကျမတို့မှာ ကုလားဘုန်း တော်ကြီး တပါးရှိတယ်။ [illegible]
ဖိသိ ကျောက် တော်နဲ့တဲ့။ အဲဒီဘုန်း တော်ကြီးဟာ၊ နိုင်ငံ [illegible]
မလည်ပါဘူး။ ဝါသနာလဲ မပါ – ပါဘူး။ လူ တွေကိုသိ [illegible]
ခုချ ရေခက် နေတဲ့လူဆိုယင်၊ သူ့ဆွမ်းဘုန်းကယ်တော်။ [illegible]
တွေကသူ့ကိုယိုင်ချစ်တယ်။ တနေ့မှာ၊ နေဝင်းရဲ့သူ [illegible]
ကျောင်းမှာမြင်ဆိုတဲ့၊ ဘုန်း တော်ကြီးဆီကို ရောက်လာတယ်။ [illegible]
ပြည်ကထွက် ပြေး နိုင် အောင်ကူပါ။ မကူယင်၊ နေဝင်း [illegible]
လို့ဘုန်း တော်ကြီးကို ပြောတယ်။ ဘုန်း တော်ကြီးဟာ [illegible]
မြင်ကိုကယ်လိုက်တယ်။ အဲဒီဘုန်း တော်ကြီးကို နေဝင်း [illegible]
ထဲမှာ နှိပ်စက်ပြီး၊ သေအောင် လုပ်လိုက်တယ်။ [illegible] (မ) [illegible]
လို့၊ မ ယေတာဘဲ။ အဲဒီကြောင့် နေဝင်းတို့ကို၊ ကျမ သိပ်စိတ်နာတယ်။

နေခက်ပြီး တော့ ရှိသေးတယ်။ ဒီ နေဝင်း [illegible]
ကြီးလုပ်နေပြီး၊ စိတ် ကောင်း မရှိဘူး။ [illegible]
မက လေး တွေဆိုယင်၊ ငွေ တွေစိန် တွေ ပေး။ [illegible]
သူ့အိမ်ကိုအလုပ်လုပ်ပြီး၊ အတင်း ဖျက်ဆီးတော့ဘဲ။ နေဒ်ရှာ [illegible]
ချင်းက ပေါက် ပေါင်၊ နေဝင်း ဖျက်ဆီးလိုက်တဲ့ အထဲမှာ ပါတယ်။ [illegible]
ကြောင့်လဲ၊ ဒီ ဖက်ဆစ် နေဝင်းတို့ကို၊ ကျမ သိပ်စိတ်နာတယ်။

နေခက်ပြီး တော့၊ ကျမတို့ကရင် [illegible]
ယွက်ပြီး မီးရှိုးသိ ခွင့်ပေးကယ်ဆိုပြီး၊ [illegible] နေဒ်ရှာ၊ [illegible]
အဝင်ခိုင်းကယ်။ နေခက်ရ တော့၊ သူ့မှာ [illegible]
အရ၊ ရှိုးမှာ စစ်ပဲလီး။ နေဝင်းတို့ဟာ၊ [illegible]
ချင်ဘူး။ နေဝင်းတို့အမိန့် ပေးလို့၊ သူ့ [illegible]
တက်ပြီး၊ လင်း ထင်လိုသတ်ပစ်လိုက်တယ်။ အဲဒီ ကြောင့်လဲ၊ [illegible]
နေဝင်းတို့ကို၊ ကျမသိပ်စိတ်နာတယ်။

ဒေါ် ခင် ခင် .... မိုက်မှုး ဆောင်မြင့်၊ ဟိန္ဒူ နေဒ်ရှာ၊ [illegible]
ဒီး ပြီး ရေး ဝက်ထူးယူ နေတယ်။ [illegible]
ခင်ခင်က ပြောစရာမရှိဘူး။ အရာ [illegible]
လိုက်မယ်ဆိုပြီး၊ အတင်းလိုက်ခဲ့တာ [illegible]

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

တဲ့ — စောသိဂီအလှည့် ရောက်ပြီ။ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်၊ စောသိဂီကိုပါ၊ တောင်ကြီးက။ ၁၉၆၂ – ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၇) ရက်နေ့၊ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားကလေး တွေကို၊ နေဝင်းတို့ နိုင်ငံတော်ကောင်စီ နှင့် သတ်ပစ်တုံးက၊ စောသိဂီပါ၊ အဲဒီတက္ကသိုလ် ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ရှိတယ်။ အဲဒီနေ့ ကတည်းက၊ ကျောင်းဆက်မတက် တော့ဘူး။ တောင်ကြီးကိုလဲ မပြန်ဘူး။ ခင်ခင်တို့နဲ့လဲ နေတယ်။ ခင်ခင်တို့ ဒီဘက်ကိုထွက်လာမယ်ကြံတဲ့အခါ၊ သူ့ကို တောင်ကြီးပြန်ဖို့ ခင်ခင်က ပြောတယ်။ ပြောလို့မရဘူး။ ချန်မထားနဲ့၊ သူလဲလိုက်မယ်ဆိုပြီးလိုက်ခဲ့တာ။ တဲ့ — စောသိဂီရေ၊ ပြောစမ်းပါအုံး၊ ဒီကောင်တွေရဲ့လက်အောက်မှာ နေရတာ၊ ပျော်ရဲ့လား။

စောသိဂီ .... မပျော်ပါဘူး ဗိုလ်မှူး။ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား တွေကို၊ ဖက်ဆစ်နေဝင်းတို့ ပစ်သတ် နေတုံးက၊ စောသိဂီရဲ့သူငယ်ချင်းတယောက်ဟာ၊ စောသိဂီရဲ့အနားမှာ ရပ်နေတယ်။ သူ့ပခုံးကိုသေနတ်မှန်ပြီး၊ သူလဲကျသွားတယ်။ စောသိဂီပါ၊ ကြောက်ကြောက်နဲ့ သူ့ခေါင်းကိုအသာ(မ)ထိုး၊ ထရပ်ကား တစင်းရောက်လာတယ်။ အဲဒီထရပ်ကားထဲမှာ၊ ကျောင်းသားအလောင်း တွေ ပါလာတယ်။ စစ်ဗိုလ်တယောက်နဲ့ စစ်သား လေး ယောက်၊ ထရပ်ကား ပေါ်ကဆင်းလာပြီး၊ ဒဏ်ရာရ နေတဲ့ စောသိဂီ့သူငယ်ချင်းကိုအတင်းဆွဲတယ်။ စောသိဂီက၊ ဗိုလ်ကြီး မလုပ်ပါနဲ့။ သူမ သေ သေးဘူးလို့ ပြောတဲ့အခါ၊ အဲဒီစစ်ဗိုလ်က၊ စောသိဂီကို၊ ခေါက်ကမြင်း မလို့သာပြီး၊ ကျမသူငယ်ချင်းကို အတင်းဆွဲသွားဘို့၊ အမိန့် ပေးလိုက်တယ်။ စစ်သား –၄– ယောက်ဟာ၊ လက်တဘက် စီ၊ ခြေတဘက် စီဆွဲပြီး၊ ကျမသူငယ်ချင်းကို၊ ထရပ်ကားထဲ ပစ်တင်လိုက်ကြတယ်။ နောက် တော့၊ ကျမကြားရတယ်။ ကျမသူငယ်ချင်းဟာ မသေသေးဘဲ၊ တခြားအလောင်း တွေနဲ့အတူတူ၊ ရေ ခပြီးမြှုပ်လိုက်တယ်။ အဲဒီကြောင့်၊ ဒီဖက်ဆစ် နေဝင်းတို့ကို၊ ကျမသိပ်မိတ်နာတာဘဲ။

ဒေါ်ဒေါ်သန်း .... သမီးက၊ မေမေ့ကို တော့၊ ဘာဖြစ်လို့အပြောမခိုင်းသလဲ။ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်ရယ်၊ ဟိုမှာတုံးက၊ တနေ့တ နေ့မြင်ရကြား ရတဲ့ တွေကို စိတ်ညစ်လွန်းလို့၊ ဒေါ်ဒေါ်ဖြင့်ဘာသူနဲ့မှအ တွေ့မခံဘူး။ တံခါးပိတ်၊ မျက်စိပိတ်၊ နားပိတ်ပြီး၊ ကိုယ့်အခန်းထဲအိပ် နေတာဘဲ။ အဲဒီကြောင့်၊ ခင်ခင်တို့ ဒီဘက်ကိုလာတော့မယ်ဆိုတော့၊ ဒေါ်ဒေါ့်ကို ပြောတာနဲ့တပြိုင်နက်၊ ညီးဒီလိုလုပ်လို့ဘာရမလဲ။ ချန်မထားနဲ့၊ ငါလဲလိုက်မယ်ဆိုပြီး၊ ဒေါ်ဒေါ်လဲလိုက်လာတာဘဲ။ အဲဒီကြောင့်၊ ဒေါ်ဒေါ်တို့အတွက်၊ ဘာမှမပူနဲ့။ ထမင်းမစားရချင်ယင် နေ ပေ စေ။ ဒေါ်ဒေါ်တို့မှာ၊ သရက်ပြားတွေ ပါလာတယ်။ ဒါတွေကိုစားပြီး၊ ရေ သောက် နေမယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒေါ်ခင်ခင်၊ စကားမစပ်၊ တခု မေးပါရစေ။ ပြည်သူ့လူထုကိုအာဏာပြန်အပ်ဘို့အတွက်၊ မ–ဆ–လကို၊ အမျိုးသားပါတီအဖြစ်က၊ ပြည်သူ့ပါတီအဖြစ်သို့ ပြောင်းပစ်မယ်လို့၊ နေဝင်းတို့လူစု ကြေညာနေတယ်။ ပြည်သူ့လူထုအနေနဲ့၊ ဘယ်လိုသဘောထားတယ်ထင်သလဲ။

ဒေါ်ခင်ခင် .... ပြည်သူလူထုက၊ သေနတ် ကြောက်ပြီး၊ မပြောဘဲ နေချင်သ နေမယ်။ (အ)တော့၊ မ(အ)ပါဘူး။ ဒီကြေညာ ချက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ ခင်ခင်တို့ရဲ့ဒရိုင်ဘာလှ အေးက၊ ဘာပြောတယ်ဆိုတာ၊ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်ကိုပြန်ပြောရအုံးမယ်။ တနေ့မှာ၊ ဒီလှအေးဟာ၊ ခင်ခင့်အိမ်ကိုလာပြီး၊ အလကားပါ မမခင်ရယ်။ အထက်ကကြိုက်သလိုရွေးထားတဲ့ ဒီမဆလပါတီကို၊ ပြည်သူ့ပါတီလို့ခေါ်တာ၊ အရပ်ထဲမှာ ထမင်းကျန်ဟင်းကျန်လိုက် တောင်းစားနေတဲ့ သူတောင်းစားကို၊ ဓါတ်ကလို့နံမယ် ပေးပြီး၊ [illegible] မနှစ်တုံးက၊ သင်္ကြန်တွင်း မှာ၊ ပြည်မြို့င်တိုင်သင်္ကြန်အသင်းကသင်းတွေ၊ ပပဝတီဆိုတဲ့အမည်နဲ့ ဇာတ်တုပ်တတုပ်လုပ်တယ်။ အဲဒီဇာတ်တုပ်ထဲမှာ၊ အရုပ်ဆိုး ပေ့ဆိုတဲ့၊ အရုပ်ထဲက၊ ဂေါ်ရင်ဂျီမကြီး၊ လက်ရှ ပီကို၊

ပပဝတီအဖြစ်နဲ့ထည့်ထားတယ်။ ကုသမင်းကြီးလုပ်တဲ့ဇာတ်လိုက်မင်းသားက၊ ဒီဂေါ်ရင်ဂျီမကြီးအနားမှာလှဲပြီး၊ ပပထူမှထမယ်။ ပပထူမှထမယ်လို့၊ ချွဲတဲ့အခါ၊ ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်ကတဝါးဝါးနဲ့ရယ်ကြတယ်။ အခုလဲမမခင်ရယ်။ သူတို့ရဲ့သေနတ်ကိုကြောက်လို့သာ၊ မြောင်မရယ်ရဲတယ်။ မဆလပါတီကိုပြည်သူ့ပါတီလို့၊ ဒီလူတွေခေါ်တိုင်း၊ လူထုကတော့၊ တသောသောနဲ့၊ ကြိတ်ပြီးရယ်နေကြတာဘဲလို့၊ အဲဒီဒရိုင်ဘာလှအေးက၊ ခင်ခင့်ကိုပြောဘူးတယ်။

အဲဒီတော့၊ စိတ်ချပါဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်။ လူထုဟာမ(အ)ပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒေါ်ခင်ခင်၊ ကျွန်တော်ကဒီအတိုင်းဘဲ၊ ယုံကြည်နေပါတယ်။ ဒါထက်၊ ဒေါ်ဒေါ်။ ဒီရွာရဲ့နံမယ်ကို၊ အတော်အခေါ်ရခက်တယ်။

ဒေါ်ဒေါ်သန်း .... ဘာတဲ့လဲ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ခလောက်ချိုင့်တဲ့။ မွန်ရွာ။ ဗမာတွေ၊ ကရင်တွေလဲ၊ အနဲအကျဉ်းရှိပါတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေကတော့၊ ကျွန်တော်တို့ပြည်ချစ်တပ်မတော်ပေါ်မှာ၊ စိတ်ညွတ်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့၊ တလောကလေးဒင်ဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ကိုအကူအညီပေးရမလားဆိုပြီး၊ ဖက်ဆစ်နေဝင်းတို့ရဲ့တပ်သားတွေက၊ ဒီရွာသားသုံးယောက်ကို၊ ရွာထဲမှာဘဲသေနတ်နဲ့ပစ်သတ်တယ်။ အိမ်–၃–အိမ်ကိုမီးနဲ့ရှို့တယ်။ အလုပ်ကြမ်းအလုပ်ခိုင်းဘို့ဆိုပြီး၊ ရွာသား–၁၁–ယောက်ကို၊ အတင်းဆွဲခေါ်သွားတယ်။ ရွာကိုလဲ၊ ငွေတထောင်ဒဏ်ရိုက်တဲ့အတွက်၊ တရွာလုံးစုပြီးပေးလိုက်ရတယ်။

ဒီကနေ့ဒေါ်ဒေါ်တို့ပါလိုလို့၊ ဒီရွာနားမှာ၊ ကျွန်တော်တို့ခဏနားတာ။ တခြားနေ့တွေဆိုယင်၊ ရွာသားတွေကိုသနားတာနဲ့၊ ကျွန်–တော်တို့အဝေးကြီးက၊ ကွင်းပြီးသွားကြတယ်။

ဒေါ်ဒေါ်သန်း .... ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်တို့လူစု၊ အခုလိုအစားအသောက်ပြတ်–ပြတ်နေတာ၊ မကြာခဏဘဲလား။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ခဏခဏပြတ်လွန်းလို့၊ ကျွန်တော်တို့မှာ၊ ဒီပြတ်ထားတာ၊ အထူးအဆန်းမဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဘော်တိုင်းသယ်ရတဲ့လက်နက်တွေ၊ ကျည်ဆံတွေ၊ တခြားစစ်ပစ္စည်းတွေကို၊ ဒေါ်ဒေါ်တို့လဲအမြင်သားဘဲ။ ဒါတွေသယ်လိုက်ယင်၊ စားစရာကိုမသယ်နိုင်တော့ဘူး။ နေဝင်းရဲ့တပ်တွေက၊ ရွာသူရွာသားတွေကိုအတင်းဖမ်းပြီး၊ သူတို့ပစ္စည်းတွေ၊ အထမ်းခိုင်းတယ်။ ကျွန်တော်တို့က၊ ဒီလိုမခိုင်းဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဟာကျွန်တော်တို့သယ်နိုင်သမျှသယ်တယ်။ စားနပ်ရိက္ခာကျတော့၊ ပြည်သူလူထုက၊ ပေးယင်လဲယူတယ်။ မပေးယင်လဲ၊ ဝယ်တယ်။ ကော–ရွာထဲစားစရာသွားဝယ်တဲ့ရဲဘော်ပြန်လာပြီ။ ဟော့–ဘယ့်နှယ်ကြောင့်၊ ဒီဝက်ကိုဒီထမ်းလာတာလဲ။ တခြားယူသွား။ တခြားယူသွား။ သည်းခံပါဒေါ်ဒေါ်။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်ကလေးတွေဟာ၊ ဒီလိုစိုက်လိုက်မတ်တပ်ချည်းဘဲ။ အလိုက်မသိတတ်ဘူး။

ဒေါ်ဒေါ်သန်း .... ဒီဝက်ကိုကြိုးဖြေပြီးလွှတ်လိုက်ပါကွာ။ ဒေါ်ဒေါ်တို့ဝက်သားမစားဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ရဲဘော်ကွန်းသိန်းက၊ ဟယ်(ဘာ)တဲ့အကောင်ကို၊ ဒီကိုဝက်အရှင်ကြီးကမ်းလာယင်၊ မင့်ဝက်သားကျူးစားမလဲ။

ရဲဘော်ကွန်းသိန်း .... သည်းခံပါဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော်မှားသွားတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒီဝက်ကော၊ ပေးလိုက်သလား။ ဝယ်လာတာလား။

ရဲဘော်ကွန်းသိန်း .... ဝယ်လာတာပါဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကြည်ကြည်ယသာသာ ရောင်းလိုက်တာမှဟုတ်ရဲ့လား။

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

ရဲဘော်ထွန်းသိန်း .... ကျွန်တော်လိမ်မပြောဘူး ဗိုလ်မှူး။ ကြည်ကြည်သိသိ ရောင်းလိုက်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... မင်းလုပ်ပါတဲ့များလားကွယ်။ ဒါကိုမှန်မှန် ပြောစမ်းပါ။

ရဲဘော်ထွန်းသိန်း .... ကျွန်တော် မလုပ်ပါဘူး ဗိုလ်မှူး။ ကျွန်တော် မှန်မှန် ပြောတာပါ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကြည်ကြည်သိသိ ရောင်းလိုက်ထာ တော့မဟုတ်ဘူးဆိုတာ၊ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ။

ရဲဘော်ထွန်းသိန်း .... ဒီဝက်ကို ရောင်းပါလို့ကျွန်တော်က ပြောတယ်။ ဝက်ပိုင်ရှင်အဘိုးကြီးက၊ ဒီဝက်ဟာသူ့မြေးကလေးအတွက်၊ ခမဲ့ပေးထားတာ၊ မရောင်းနိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီက နေ့တနေ့လုံး၊ ဘာမှ မစားရသေးဘူး။ မြို့ကဧည့်သည် တွေလဲ ပါလာတယ်။ ရောင်းပါလို့ထပ် ပြောတယ်။ အဘိုးကြီးက မရောင်းဘူး။ အဲဒီတော့၊ ဒီဝက်ဟာဘယ် လောက်တန်သလဲလို့ ကျွန်တော် နဲ့ ပါလာတဲ့ ရွာသားသုံးဦးကို၊ ကျွန်တော် မေးပါတယ်။ အလွန် တကျအလွန်ဆုံး ငါးဆယ် လောက်တန် မယ်လို့ ပြောတယ်။ ကျွန်တော် ငွေတရာ ပေးပြီးယူလိုက်တယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... မင်းတယ်မိုက်တဲ့အကောင်ဘဲ။ ပြည်သူလူထုရဲ့ပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ သူ့ကို ပေးထားတဲ့အမိန့်ဟာ၊ အင်မတန်ပြင်းထန်တယ်ဆိုတာ၊ မင်းမေ့သွား ပြီလား။

ရဲဘော်ထွန်းသိန်း .... မမေ့ပါဘူး ဗိုလ်မှူး။ ကျွန်တော်တန်ရာတန်ဘိုးထက်တဆပို ပေးပြီး၊ ဝယ်လာတာပါ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... မင်းက ဝယ်တာ တော့ဟုတ်တယ်။ ပိုင်ရှင်က မရောင်းချင်ဘူး။ ပိုင်ရှင် မရောင်းချင်တာကိုအတင်းယူလိုက်ယင်၊ တန်ဘိုးထက်တဆ ပေး - ပေး၊ နှစ်ဆ ပေး - ပေး၊ လုတာဘဲ။ လုတာရဲ့အပြစ်ဒဏ်ဟာ၊ ဘယ်လောက်ကြီးတယ် ဆိုတာ၊ မင်းသိရဲ့လား။

ရဲဘော်ထွန်းသိန်း .... သိပါတယ်ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... သိပါတယ်လုပ်မနေနဲ့။ မင်းရဲ့အိတ်ထဲက၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးလက်ချာရဲ့အမိန့် ကိုထုတ်ဖတ်စမ်း။ အားလုံးကြားရအောင်ကျယ်ကျယ်ဖတ်။ သေဒဏ်ပေးမဲ့ ကျူးလွန်မှုများကိုဖတ်ပြ။ ဟေ့ - ရဲဘော်တွေ။ ဝက်ကိုလက်ဖွားနဲ့မှမထိ နဲ့။ ဒီဝက်ဟာစင်စင်ကျယ်ကျယ် ရလိုက်တာမဟုတ်ဘူး။ ကဲ - ထွန်းသိန်း - ဖတ်။

ရဲဘော်ထွန်းသိန်း .... သေဒဏ်ပေးမည့်ကျူးလွန်မှုများ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ထွန်းသိန်း၊ ခဏနေအုံး။ ဝက်ပိုင်ရှင်အဘိုးကြီးနဲ့၊ ဝက်ကိုဈေးဖြတ် တဲ့ရွာသားသုံးယောက်ကို၊ ရဲဘော်တယောက်သွားခေါ်စမ်း။ မြန်မြန် ပြေးသွား။ မြန်မြန်ခေါ်လာနော်။

ရဲဘော် .... ဟုတ်ကဲ့ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကဲ - ထွန်းသိန်း - ဖတ်။

ရဲဘော်ထွန်းသိန်း .... သေဒဏ်ပေးမည့်ကျူးလွန်မှုများ။

(က) ပြည်သူလူထုကို၊ မတရားသတ်ဖြတ်ခြင်း။

(ခ) လူထုပစ္စည်းကိုခိုးယူခြင်း၊ လုယက်ခြင်း။ ဖျက်ဆီးခြင်း။ မတရားသုံးခြင်း။

(ဂ) မုဒိမ်းကျင့်ခြင်း။

(ဃ) ရန်သူအားကိုယ်ထိလက်ရောက်အား ပေးခြင်း။ ဥပမာ - သူလျှိုလုပ်ခြင်း။ တပ်တွင်းလျှို့ဝှက်မှုများ၊ တိုက်ခိုက်ရေးအာဏ်များ၊ တပ်များ၏လှုပ်ရှားမှုများ၊ စခန်းချမှုများ ပေါက်ကြားခြင်း။

(င) ခင်း ဖြေဖြင့်တွင်၊ အယတိမရှာ ရှိသော၊ တိုင်းလက်တရောက်
 ဘောင်ထွန်းခြင်း၊ အကဘ်အမ်နှင့် မဝေခံခြင်း။
(၁) စခံ ရြေဖြင့်တွင်၊ တင်မှုတွင်း ဖြေးခြင်း။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒီလိုပြင်းကြြင်းသန့်ယန်အမိနဲ့ ကျွေကိုတုတ်အီးဘီ၊ မင်းတို့ကိုတမင်သက်
 သက်နှိပ်ခက်ကွဲလိုး၊ ထွန်းသိန်း ဒါအမေးတခုကို ဖြေစေခ်ိ။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... နှိပ်ခက်တွဲမယုံပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒီလိုဆိုယင်၊ ဘာ့အတွက်အီအာဝိနဲ့ ကျွေကိုတုတ်သာသွားရသလဲ။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... အမိနဲ့ထဲမှာ ပါတဲ့ဖြစ်မှုတွေကို ရှောင်ယင်၊ ပြည်သူလူထုရဲ့ နစ်ကြည်ညို
 ပါကိုခံရမယ်၊ ဒီလိုနစ်ကြည်ညိုတာကို မခံရအောင်၊ ဒီအမိနဲ့ကိုသုံးတာ
 သာပါဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ပြည်သူလူထုရဲ့နှစ်ကြည်ညိုမှုကိုရယင်၊ ဘာဖြစ်မလဲ။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... ပြည်သူလူထုရဲ့ယုံကြည်ရလောက်တဲ့ ဖျက်ရမယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကဲ ခုတ် လောက်တဲ့ ဖျက်ရယင်၊ ဘာဖြစ်မလဲ။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... တော်လှန်ရေး အောင်မယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကောင်း ပြီ ပေးဆိုးမယ်။ မင်းကြိုက်သလို ဖြေ၊ အာဝိနဲ့ထဲကဖြစ်မှုတွေကို
 ကျူးလွန်ယင်၊ ဘာဖြစ်မလဲ။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... ပြည်သူလူထုက၊ မချစ်ဘူး။ မကြည်ညိုဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ပြည်သူလူထုက၊ မချစ်ယင်၊ မကြည်ညိုယင်၊ ဘာဖြစ်မလဲ။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... ပြည်သူလူထုရဲ့ လောက်တဲ့ ဖျက်မရဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ပြည်သူလူထုရဲ့ လောက်တဲ့ ဖျက်မရယင်၊ ဘာဖြစ်မလဲ။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... တော်လှန်ရေး မအောင်ဘူး ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဟဲ ဒီတော့၊ ရဲဘော်ခွန်းသိန်း၊ မင်းကျူးလွန်ခဲ့တဲ့အပြစ်ဟာ၊ သေးရဲ့လား။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... ကျွန်တော် တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် လုပ်မိလုပ်ရာ၊ သွားပြီးလုပ်
 လိုက်မိပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကျွန်တော် တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီအပြစ်တွေကိုကျူးလွန်နိုင်တယ်ဆိုလို့၊ အမိနဲ့ထဲ
 မှာ ပါသလား။

ဒေါ် ဒေါ် သန်း .... ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့်ရယ် – – – – – – – –

ဒေါ် ခင် ခင် .... မေမေ စစ်တဲ့ ဉာဏ်မှာ ဝင်မပြောနဲ့။ မကောင်းဘူး။

ဒေါ် ဒေါ် သန်း .... ဒီလိုဆိုယင်လဲ၊ ပမြေ ကတော့ ပါဘူးလွယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ရဲဘော်ခွန်းသိန်း၊ ဒီမေးတာ ဖြေစမ်း။ ကျွန်တော် တွေ့ပါလာယင်၊
 ဒီအပြစ်တွေကိုကျူးလွန်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့အမိနဲ့ထဲမှာ၊ ရှင်းချက်ပေးထားသလား။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... မပေးထားပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဟဲ ဒီ တော့၊ ရဲဘော်ခွန်းသိန်း၊ ဒီမေးတာ ဖြေစမ်း၊ မင်းကြိုက်သလို
 ဖြေနိုင်တယ်။ မင်းမှာ အပြစ်ရှိသလား။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... မပေးထားပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဟဲ ဒီ တော့၊ ရဲဘော်ခွန်းသိန်း၊ ဒီမေးတာ ဖြေစမ်း၊ မင်းကြိုက်သလို
 ဖြေနိုင်တယ်။ မင်းမှာ အပြစ်ရှိသလား။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... ရှိပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကောင်းပြီ။ အပြစ်ရှိယင်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ အမိနဲ့ကိုဖတ်စမ်း။

ဒေါ်ခွန်းသိန်း .... " ကင်းထွက်ရှိမယ်သူ များသည်၊ အသက်ပါအပြစ်များလျှင်၊ ထိုသူ
 တို့ပြစ်မှုမှာ၊ အများသိကြစေ၊ သူ့ရှေ့တွင်၊ တိုက်ဝင်ခံ အကြီးအကဲသည်၊
 ငွေနှင့်ငါးပေ၊ အမှုကိုခင်စားရန်၊ ကင်းထွင်းမှုသင့် တော်သူ–၂–ဦး
 ကို၊ ရွေးချယ်ရမည်။

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

၎င်းတို့ - ၃ - ဦးထဲမှ၊ အနဲဆုံး - ၂ - ဦး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အတည်ဖြစ်ရမည်။

အပြစ်ရှိသည်ဟု၊ စွဲချက်အတင်ခံရသူအား၊ ချေပခွင့်ပေးရမည်။ ပြည်သူလူထုထဲမှလည်း၊ တက်ရောက်လိုသူများအား၊ တက်ခွင့်ပေးရမည်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ကဲ - ရဲဘော်တို့၊ မင်းတို့ကြိုက်တဲ့ ရဲဘော် - ၂ - ယောက်ကို ရွေး။

ရဲဘော်လှကြည် .... ကျွန်တော် ရဲဘော်လှမိုးကို အဆိုသွင်းပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ထောက်ခံမဲ့လူ လက်ညှိုးထောင်။ အင်း - အားလုံး ထောက်ခံတယ်ဆိုတော့၊ ပြီးရောပေါ့။ ကန့်ကွက်သူ၊ မေးဘို့မလိုတော့ဘူး။ ကဲ - နောက်တယောက်။

ရဲဘော်ဘအိုး .... ကျွန်တော် ရဲဘော်မြအေးကို အဆိုသွင်းပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ထောက်ခံမဲ့လူ၊ လက်ညှိုးထောင်။ အင်း - မြအေးကိုလဲ၊ အားလုံး ထောက်ခံတယ်ဆိုတော့၊ ပြီးရောပေါ့။ ကဲ - ဌနချုပ်ရဲ့အမိန့်အရ၊ ငါရယ် - လှမိုးရယ် - မြအေးရယ်။ ဒီသုံးယောက်ဟာ၊ ခုံရုံးဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီတော့၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး၊ သမါသမတ်ခုံလူကြီးတွေအဖြစ်နဲ့၊ ထွန်းသိန်းရဲ့အမှုကို တိတိကျကျဆုံးဖြတ်ရမယ်။ ထွန်းသိန်းကို ချစ်လို့၊ ထွန်းသိန်းကို မုန်းလို့၊ ထွန်းသိန်းသီကတခုခုရမှာကို မျှော်ကိုးလို့၊ မတရားဆုံးဖြတ်ထိမျိုး မဖြစ်ရဘူး။ ဒို့တော်လှန်ရေးရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ၊ ဒို့ရဲ့ သေနတ်တခုထဲပေါ်မှာတည်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ဒို့ရဲ့တရားမျှတမှုအပေါ်မှာလဲတည်နေတယ်ဆိုတာ၊ မင်းတို့ဘယ်တော့မှ မျက်ခြေမပြတ်ရဘူး။ ကြားလား။

လှမိုးနှင့်မြအေး .... ဟုတ်ကဲ့ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ထွေပါ - ဦး၊ ထွေပါ။ အခုဘဲဝက်အမှုကို (စ) စစ်တော့မလို့စီစဉ်နေပါတယ်။ အဲဒီတော့ဦးရယ်။ ဒီဝက်ကိစ္စကို၊ ဦးသိသလောက်အမိန့်ရှိစေချင်ပါတယ်။

ဦး စံ မြ .... ကျုပ်မရောင်းချင်တဲ့ဝက်ကို၊ ဗိုလ်မှူးရဲ့ရဲဘော်ဟာ၊ အတင်းလုသွားတာ၊ ဘာကောင်းသလဲ။ ဒီလိုဗိုလ်မှူးတို့အနိုင်ကျင့်ယင်၊ ဗိုလ်မှူးတို့ပြည်ချစ်တပ်မတော်ဟာ၊ နေဝင်းရဲ့တပ်နဲ့ဘာခြားသေးသလဲ။ နေဝင်းတပ်တွေဟာ၊ သေနတ်အားကိုးနဲ့ကျုပ်တို့ကိုအနိုင်ကျင့်တယ်။ ပြည်ချစ်တပ်မတော်သားတွေကလဲ၊ သေနတ်အားကိုးနဲ့ကျုပ်တို့ကိုအနိုင်ကျင့်တယ်။ ကျုပ်တို့မှာ သေနတ်သာရှိယင်၊ ကျုပ်ဒီလိုဘယ်ခံမလဲ။

လေး မြိုင် .... ဦးစံမြရယ်။ ရဲဘော်က နိုင်ထက်စီးနင်းလုတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့လဲ အနားမှာရှိပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ဝက်ဟာ၊ အလွန်ဆုံးငါးဆယ်တန်တော့မပေါ့။ သူတရားပေးဝယ်သွားတာဘဲ။ ဒါကိုလုသွားတယ်လို့ခေါ်ယင်၊ ခင်ဗျားမှားမှာပေါ့။

ဦး စံ မြ .... ငါက ငွေကိုလိုချင်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့ဝက်ကိုလိုချင်တာ။ ငါ့ဝက်ဟာငါ့မြေးအတွက်ခမဲ့ပေးထားတာ။ ဒီဝက်ကိုငါဘယ်နည်းနဲ့မှ မရောင်းနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့၊ ငါမရောင်းနိုင်တဲ့ဝက်ကို၊ အတင်းယူသွားယင်၊ ငွေဘယ်လောက်ပေးပေး။ လုတာဘဲ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါကလုတာပါဘဲ။ ဒီလိုလုတဲ့အတွက်၊ ဒီလုခဲ့တဲ့ရဲဘော်တဦးထဲမှာသာ၊ အပြစ်ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီရဲဘော်ဟာ၊ ဒီတပ်သားတွေစားဘို့အတွက်၊ လုခဲ့တာကြောင့်၊ ဒီတပ်တတပ်လုံးမှာ၊ အပြစ်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ၊ ဒီတပ်မှာ ဗိုလ်မှူးဖြစ်နေတဲ့အတွက်၊ ကျွန်တော့်မှာလဲ၊ အပြစ်ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့၊ ဦးကိုကျွန်တော်ဒီလိုအစီရင်ခံပါရစေ။ ဦးရဲ့ဝက်ဟာ၊ မသေသေးပါဘူး။ ဒီအတိုင်းရှိနေပါသေးတယ်။ အခုချက်ခြင်း၊ ကျွန်တော် အိမ်ပြန်အပို့ခိုင်းပါမယ်။ ဦးစိတ်မချမ်းသာအောင်လုပ်မိတဲ့အတွက်၊ ကျွန်တော်တို့က၊ ရှေးဦးစွာကန်တော့ပါရစေ။ ကန်တော့ပြီးတော့မှ၊ ဦးကကြိုက်တဲ့အပြစ်ကိုပေးပါ။ ကျွန်တော်နဲ့တပ်သားတွေ၊ ဦးပေးသမျှအပြစ်ကိုခံပါ့မယ်။

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

ဟေ့ – ရဲဘော်မြအေး။ ဦးထိုင်တို့၊ အခင်းတခုခင်းမြန်မြန်ခင်း လိုက်စမ်း။ ရဲဘော်လှမိုးရေ၊ ဦးလမ်းလျှောက်လိုက်ရတာ၊ မောမှာပေါ့။ ဦးဘို့ ရေတခွက်ယူခဲ့ပါ။

အခင်းပေါ်မှာ ခဏထိုင်ပါအုံး – ဦး။

ဟေ့ – ရဲဘော်အားလုံး။ ပုဆစ်ဒူးတုတ်ထိုင်ပြီးလက်အုပ်ချီကြ။

အေး ကောင်းပြီ။ ငါဆိုတာလိုက်ဆိုကြ။

ဦးမင်းခင်ဗျား။ ဦးမင်းအား၊ ကျွန်တော်တို့ပြစ်မှားစော်ကားခဲ့မိပါသည်။ ထိုသို့စော်ကားမိသမျှသော၊ အပြစ်များကို၊ သီးခံပါရန်၊ ကျွန်တော်တို့၊ ရှိခိုးတောင်းပန်ပါသည်၊ ဦးမင်းခင်ဗျား။

(ဗိုလ်မှူးအောင်မြင်ကတတပိုဒ်စီတိုင်ပေး၍၊ ရဲဘော်များက၊ တပိုဒ်

ဦးစိမြ ....(ခပ်လေး လေး တလုံး စီပြော)အင်း ...... မင်းတို့ကဒီလိုတောင်း တော့၊ ငါလဲ စိတ်ဆိုး လို့မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ကွာ။ အဲဒီတော့၊ ဆုပေး ရမှာ ပေါ့၊ ကျန်း မာကြပါစေ၊ သက်ရှည်ကြပါစေ၊ ကြိုတိုင်း အောင်၍ အောင်တိုင်း မြောက်ကြပါစေ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဦးခင်ဗျာ။ ဝက်ကိုလုလိုက်တဲ့ရဲဘော်ကို၊ ဦး ကြေနပ်အောင်၊ ကျွန်တော်တို့ ဥပဒေအရ၊ အရေးယူပါ့မယ်။ ခဏလေးကိုးသီးခံပြီး၊ ဦး စောင့် ကြည့်စေချင်ပါတယ်။

ဦး စိ မြ .... ဖိုးတါဖိုးပါစေ တော့ဗိုလ်မှူးရယ်။ ဝက်ကိစ္စပါ၊ အရေးမကြီးပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဝက်လိုအဖိုးတန်ပစ္စည်းမျိုးကိုမပြောနဲ့။ ဖူးသီးခရမ်းသီးလိုပစ္စည်း ကလေးမျိုးကိုတောင်၊ ပိုင်ရှင်မပေးဘဲယူမိယင်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဥပဒေအရ၊ သေဒဏ်ဘဲ။

ဦး စိ မြ .... ပြင်းထန်လွန်းလှပါတယ်ဗိုလ်မှူးရယ်။ ကျုပ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ပြီးတာပြီးပါစေ တော့။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... တော်လှန်ရေးအတွင်းမှာ တော့၊ ဒီလိုဘဲပြင်းထန်တဲ့ဥပဒေနဲ့အုပ်ချုပ် သွားရမှာဘဲဦးရဲ့။ ဒီလိုမအုပ်ချုပ်ယင်၊ တော်လှန်ရေး ပျက်သွားနိုင်တယ်။

ဦး စိ မြ .... ဒီသူငယ်ဟာ၊ ဝက်ဖိုး ပေးသွားပါတယ်ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဝက်ဖိုးဘယ်လိုဘဲ ပေး ပေး။ ပိုင်ရှင်မရောင်းချင်တဲ့ပစ္စည်းကို၊ အတင်းယူယင်၊ ကျွန် တော်တို့ဥပဒေအရ၊ လုတာပါဘဲ။

ဦး စိ မြ .... ဝက်ဖါအလွန်ဆိုးတန်လှ၊ ငါးဆယ်ပေါ့။ သူတရာပေးသွားတယ်။ ဒီတော့ ဒါဟာလုတာမဟုတ်နိုင်ဘူးထင်တယ်ဗိုလ်မှူး။

လေး မြိုင် .... ဝက်ကိုလုသွားတယ်လို့၊ ခုနကဘဲ၊ ခင်ဗျား ပြောသေးတာဘဲ။

ဦး စိ မြ .... ဒါက တော့ကွာ၊ စိတ်ဆိုးတဲ့အခါ၊ ပြောမိတာပေါ့။ မင်းကလဲ၊ ဒီလိုအမှား လိုက် ကောက် နေလို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ဖိုးတာ ဖိုး ပါစေ တော့ဗိုလ်မှူး။ ကျုပ်အများကြီး ကြေနပ်ပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒီအမှုမျိုးကို၊ ကျွန် တော် ဖိတ်ပစ်လို့မရပါဘူး။ အကတ်အမိန့်အတိုင်း အရေးယူပါရစေ။

ဟော – ဦးပဥ္စင်းပါလား။ ကြွပါ – ကြွပါ။

ဦး စိ မြ .... ဦးပဥ္စင်းဘာကိစ္စကြွလာသလဲ။

ဦး သံ ဝ ရ .... ဟော – ဒီမှာ။ စိန်ဒိုနဲ့ကျင်ရွှေတို့၊ ကျုပ်ဆီလိုက်လာပြီး၊ တတာကြီး ကိုစစ်သား တွေဆွဲသွားတယ်ဆိုလို့၊ ကျုပ်လိုက်လာရတာ။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဆွဲသွားတာမဟုတ်ပါဘူးဘုရား။ မေးစရာက လေးတခုရှိလို့ပါ။

ဦး စိ မြ .... ဆွဲသွားတာမဟုတ်ပါဘူး – ဦးပဥ္စင်း။

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

ဦးပဥ္ဇင်း ………… သိပါဘူး ဗျာ။ တက်ကြီးသိန်းနဲ့သမီးက၊ ကျုပ်ဆီကိုပြာပြာသလဲလဲ ပြောတော့၊ ကျုပ်လဲပြာပြာသလဲလိုက်လာရတာ ပေါ့။ ဒီမှာဗိုလ်မှူး။ မေးစရာဆိုတာက၊ ဝက်ကိစ္စ မဟုတ်လား။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် ……… ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။

ဦးစံမြ ………… ပီးသွားဘီ။ ပီးသွားဘီ။ ဒီမှာ – ဦးပဥ္ဇင်း။ ထပ်မေးမနေနဲ့တော့။

ဦးပဥ္ဇင်း ………… တက်ကြီးကြေနပ်ယင်၊ ပီးတာပါဘဲ။ ကျုပ်မေးဘို့မလိုပါဘူး။ ဗိုလ်မှူး– ကျုပ်ရဲ့တက်ကြီးအကြောင်း၊ ကျုပ်ကောင်းကောင်းသိတယ်။ သူ့ဝက်ကိုသူ၊ အရိပ်လိုကြည့်နေတာ။ လွန်ခဲ့တဲ့လတုံးက၊ ရွာထဲကအရက်သမား –၂– ယောက်၊ အရက်နဲ့မူးဘို့၊ သူ့ဝက်ကိုလာခိုးသေးတယ်။ အဲဒီတုံးက၊ တက်ကြီးဟာ၊ လှံဆွဲပြီး၊ အဟင်းလိုက်တာဘဲ။ အရက်သမားတွေ၊ ဝက်ကိုပစ်ပြီးပြေးလို့၊ သိသိက လေးလွတ်သွားတယ်။ မိများမိယင် တော့၊ လူသတ်ပွဲဖြစ်မှာဘဲ၊ – ဗိုလ်မှူး။ ကျုပ်ရဲ့တက်ကြီးဟာ၊ သူ့ဝက်ကိုထိယင်၊ မခံ့ အောင်နာတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် ……… ဒါကတော့၊ ဒီလိုရှိပါတယ်။ တပည့်တော်ရဲ့ဝက်ကို၊ ဒီလိုလုပ်ယင်လဲ၊ တပည့်တော်ဟာ၊ ဦးလုပ်တဲ့အတိုင်း၊ လုပ်ရမှာဘဲ။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဆိုတာ၊ ဘုရားရဲ့ပစ္စည်းလို၊ အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်က၊ လူတွေရဲ့အနဲတကျအနဲဆုံးကျင့်ဝတ်ငါးပါးထဲမှာ၊ ပိုင်ရှင်မပေးသောဥစ္စာကိုယူခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ပါမည်ဆိုတဲ့ကျင့်ဝတ်ကိုထည့်ထားခဲ့ပါတယ်။ တပည့်တော်တို့တော်လှန်ရေးမှာ၊ ဒီကျင့်ဝတ်ဟာ၊ အရေးအကြီးဆုံးကျင့်ဝတ်တခုအဖြစ်နဲ့ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်၊ ဒီကျင့်ဝတ်ကိုဖေါက်ဖျက်တဲ့ တော်လှန်ရေးသမားဆိုယင်၊ တပည့်တော်တို့ဟာ၊ သေဒဏ်ပေးပါတယ်။

ဦးပဥ္ဇင်း ………… တယ်ပြင်းထန်ပါကလား။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် ……… ဒီဝက်ကိစ္စဟာ၊ မပြီးသေးပါဘူး။ စစ်ခုံရုံးကိုတင်ထားပါတယ်။ ဒီစစ်ခုံရုံးမှာ၊ တပည့်တော်ကနာယက။ ရဲဘော်တွေရွေးကောက်တင်မြှောက်တဲ့၊ ရဲဘော်လှမိုးနှင့်ရဲဘော်မြအေးတို့က၊ စစ်ခုံရုံးအဖွဲ့ဝင်တွေဖြစ်ပါတယ်။ တပ်ထဲမှာအမှုအခင်းဖြစ်တိုင်း၊ ဒီလိုစစ်ခုံရုံးဖွဲ့ပြီး၊ အပြစ်ရှိယင်ရှိသလို၊ အပြစ်ပေးရမယ်လို့၊ တပည့်တော်တို့ရဲ့တော်လှန်ရေးဥပဒေမှာဖေါ်ပြထားပါတယ်ဘုရား။

ဦးစံမြ ………… လုပ်မနေပါနဲ့တော့ဗိုလ်မှူးရယ်။ ကျုပ်ကြေနပ်ပါတယ်။ အများကြီးကြေနပ်ပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် ……… သီးခံပါဦး။ ကျွန်တော်တို့ဟာ၊ အထက်ကအမိန့်အတိုင်းဆောင်ရွက်ရပါတယ်။ ကဲ – ရဲဘော်လှမိုးနဲ့ရဲဘော်မြအေး။ မင်းတို့ဟာ၊ ဒီအမှုအကြောင်းကို၊ ကောင်းကောင်းသိကြပြီနော်။ မင်းတို့ဟာ၊ သံမိသမတ်ခုံလူကြီးတွေအနေနဲ့၊ မှန်ရာကို မကြောက်မရွံ့ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မယ်။ ရဲဘော်ထွန်းသိန်းကိုချစ်လို့၊ သူ့ဘက်ကလိုက်ပြီးဆုံးဖြတ်ထုံးမျိုးလဲမဖြစ်ကြပေစေနဲ့။ ရဲဘော်ထွန်းသိန်းကိုမုန်းပြီး၊ သူနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ဆုံးဖြတ်ထုံးမျိုးလဲ၊ မဖြစ်ကြပေစေနဲ့။ ရဲဘော်ထွန်းသိန်းဆီက၊ တန်ဖိုးလက်ဆောင်တခုခုကိုရလိမ့်မယ်လို့မျှော်လင့်ပြီးဆုံးဖြတ်ထုံးမျိုးလဲ၊ မဖြစ်ကြပေစေနဲ့။ ရဲဘော်ထွန်းသိန်းကိုအပြစ်တစုံတခုပေးလိုက်ယင်၊ ရဲဘော်ထွန်းသိန်းနဲ့ခင်မင်သူတွေက၊ မင်းတို့အပေါ်မှာ ဂလဲ့စားချေမှာကိုကြောက်ပြီး၊ ဆုံးဖြတ်ထုံးမျိုးလဲ၊ မဖြစ်ကြပေစေနဲ့။ မှန်တဲ့အတိုင်းဆုံးဖြတ်ထုံးမျိုးသာဖြစ်ရမယ်။ ကြားကြလား။

ရဲဘော်လှမိုးနဲ့မြအေး …… ကြားပါတယ်ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် ……… ဒို့ဥပဒေအရ၊ လုတာဆိုယင်၊ ဝက်ကိုလုတာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဖူးသီးခရမ်းသီးကို လုတာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ သေဒဏ်ဘဲ။ ဒါကိုမင်းတို့သိတယ်။ အဲဒီတော့၊ ဒီအမှုမှာ၊ ထွန်းသိန်းဟာ၊ လုယက်မှုကိုကျူးလွန်ရာရောက်သလား။ မင်းတို့ဘယ်လိုယူဆသလဲ။

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

ဦးစံမြ .... ဗိုလ်မှူးရယ်၊ လုတ်မဟုတ်ပါဘူး။ သူပိုက်ဆံပေးသွားတာပါ။ ဒီဝက်ဟာ၊ တန်လှယင်၊ အလွန်ဆုံး ငါးဆယ်ပေါ့။ ဒီရဲဘော်ဟာ၊ တရာတောင်ပေးသွားတာပဲ။ အဲဒါပေမဲ့ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်။ ပိုင်ရှင်မပေးယင်သိလုတ်။ ပိုင်ရှင်ပေးယင်၊ လုတ်မဟုတ်ဘူး။ ဒီဝက်ကိုကျုပ်ပေးတယ်။ ဟော ဒီငွေတရာကိုလဲ၊ ကျုပ်ပြန်ပေးတယ်။ အမှုလုပ်မနေပါနဲ့တော့ ဗိုလ်မှူးရယ်။ ဒီဝက်ကိစ္စကလေးနဲ့၊ ဒီလိုအမှုကြီးလုပ်နေတာ၊ ကျုပ်စိတ်မချမ်းသာပါဘူး။ မလုပ်ပါနဲ့ ဗိုလ်မှူးရယ်။

ဦးပဥ္ဇင်း .... တကါကြီးပြောတာကို၊ ဦးပဥ္ဇင်းထောက်ခံတယ်။ ပိုင်ရှင်က၊ ဒီလိုကြည်ကြည်ဖြူဖြူပေးတာဆိုယင်၊ လုယက်မှုမဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့ဝက်ကိုယူယင်၊ မချိအောင်နာတဲ့ တကါကြီးဟာ၊ အခုလေကြည်ကြည်ဖြူဖြူဖြစ်နေတယ်ဆိုယင်၊ ဗိုလ်မှူးရယ်၊ အမှုလုပ်ဘို့မကောင်းပါဘူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... အမှုဖြစ်လိုက်ယင်၊ အခုလိုအမှုလုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့၊ တော်လှန်ရေးဥပဒေရှိနေပါတယ်။ ဒီဥပဒေကို၊ တပည့်တော်တို့၊ ဘယ်သူမှ၊ မလွန်ဆန်ရဲပါဘူး။ ဒီဥပဒေအတိုင်းလုပ်ခွင့်ပြုပါဘုရား။

ကဲ – ရဲဘော်လှမိုးနဲ့ ရဲဘော်မြအေးတို့။ ရဲဘော်ထွန်းသိန်းဟာ၊ လုယက်မှုကိုကျူးလွန်သလား။

ရဲဘော်လှမိုး .... ရဲဘော်ထွန်းသိန်းဟာ၊ လုယက်မှုကိုကျူးလွန်တယ်လို့ ကျွန်တော်မယူဆပါဘူး ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဘာဖြစ်လို့မယူဆသလဲ။

ရဲဘော်လှမိုး .... ဝက်ရဲ့တန်ဘိုးထက်၊ နှစ်ဆပိုပေးပြီးယူလို့ပါ ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒါဘဲလား။

ရဲဘော်လှမိုး .... ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ရဲဘော်မြအေးကော၊ ဘယ်လိုယူဆသလဲ။

ရဲဘော်မြအေး .... ကျွန်တော်လဲ ရဲဘော်လှမိုးလိုဘဲယူဆပါတယ် ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒီလိုဆိုယင်၊ ရဲဘော်ထွန်းသိန်းအပေါ်မှာ၊ ဘာအမှုမှမရှိဘူးလား။

ဦးစံမြ .... မရှိပါဘူး။ ဘာအမှုမှမရှိပါဘူး။ ကျုပ်ကြေနပ်ပါတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... သီးခံပါ – ဦး။ ရဲဘော်လှမိုး

ရဲဘော်လှမိုး .... ပြည်သူလူထုကိုအနိုင်ကျင့်သလိုဖြစ်နေတဲ့အပြစ်မျိုး တော့ရှိတယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒါဘဲလား။

ရဲဘော်လှမိုး .... ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ရဲဘော်မြအေး

ရဲဘော်မြအေး .... ကျွန်တော်လဲ ရဲဘော်လှမိုးလိုယူဆပါတယ် ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒါဘဲလား။

ရဲဘော်မြအေး .... ဟုတ်ကဲ့ ဗိုလ်မှူး။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... ဒီလိုဆိုယင်၊ ဘယ်လိုအပြစ်ပေးရမလဲ။

ဦးစံမြ .... မပေးပါနဲ့တော့ ဗိုလ်မှူးရယ်။

ဦးပဥ္ဇင်း .... ဟုတ်ပါတယ်။ ဗိုလ်မှူး။ ကျုပ်မေတ္တာရပ်ကယ်။

ဗိုလ်မှူးအောင်မြင့် .... သီးခံပါဘုရား။ ဥပဒေကိုတပည့်တော်တို့ တော်လှန်ရေးသမားတွေဟာ၊ ဦးထိပ်ရွက်ပန်ဆင်ထားရပါတယ်ဘုရား။

ဦးစံမြ .... တယ်ခက်ထာကိုး။ ဒီဝက်ကိစ္စကလေးကို၊ ဗါရာဏသီဆွဲနေတာမကောင်းပါဘူး။

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com